

Nødhjælpsarbejder og delvise Nødhjælpsarbejder. De Forslag, der foreligger til Behandling her i Dag, er fuldt ud præget af vort Standpunkt, og hvis den højtærede Minister straks havde fulgt disse Tanker, havde der været Mulighed for, at et Forslag kunde have været ført igennem Rigsdagen ret hurtigt.

De Tanker, vi fremsatte, var dem, der var Enighed om ved Behandlingen af Arbejdsløshedslovene i 1921 og 1924, og Ministeren bærer derfor Ansvaret for den Udsættelse af Arbejdernes Iværksættelse, som har fundet Sted.

Ved det yderligere Tilskud, som er foreslaaet i begge Indstillingerne, til Anvendelse af Materialer af dansk Oprindelse og dansk Bearbejdelse, vil Kommunerne kunne naa op til at faa 30 à 40 pCt. af Arbejdsudgifterne dækket, naar man tager i Betragtning, at de sparer Udgifter til ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse. Jeg tror, at Kommunerne med en saadan Støtte vil kunne faa Arbejdet udført til omtrent de samme Priser, som det Præfald, der nu har fundet Sted ude omkring, men som ikke fuldt ud har naaet os, kunde begrunde, saaledes at der ikke for Kommunerne skulde være synderlig Betænkelighed ved at gaa til at sætte Arbejder i Gang, som ellers skulde have været sat i Gang senere — under den Forudsætning, at de overhovedet kan skaffe Midler dertil.

Jeg skal yderligere gøre opmærksom paa, at det Laan af fra 1 til 2 Mill. Kr., som kan gives til Arbejder, der ikke findes egnede til at udføres som Nødhjælpsarbejder eller delvise Nødhjælpsarbejder, kun kan gives efter Indstilling fra C-Nævnet, saa ogsaa med saadanne Arbejder har C-Nævnet fuldt Indseende.

Jeg kan naturligvis kun være tilfreds med, at § 4 i det oprindelige Lovforslag er udgaaet. Det var efter vor Mening et overflødig Forslag, thi Ministeren for offentlige Arbejder kan jo altid gaa til Finansudvalget. Men at det havde sin Mission i Lovforslaget, ja, det udtalte den ærede Ordfører for Socialdemokratiet ved Lovforslagets tredie Behandling her i Tinget — det findes Pag. 351 —, idet det tydeligt fremgik af hans Udtalelser, at denne Paragraf skulde have været benyttet til at sætte Arbejder i Gang, uden at der i Forvejen var anvist Penge dertil eller var anvist, hvor Pengene skulde komme fra. Dertil har vi ikke ønsket at gaa med, og derfor har vi stadig krævet at faa denne Paragraf sat ud. Vi var villige til at sætte noget andet i Stedet, men kun paa Betingelse af, at Udgifterne

kunde afholdes indenfor Finanslovens Rammer, og at Arbejderne skulde kunne udføres som Nødhjælpsarbejder paa Akkord; men saa havde denne Paragraf ingen Interesse for Regeringspartiet. Det var — tør jeg nok sige her, thi det fremgaar jo af den tidligere Forhandling — Bortfaldet af denne Paragraf i det Forslag, som vi i Virkeligheden var klare til at gaa til Partiernes med, og som ogsaa de 3 Partier i Landstingsudvalget gik til Partiernes med for ca. 3 Uger siden, der — i Forbindelse med, at Finansministeren ikke ønskede at gaa med til at stille indtil 2 Mill. Kr. til Raadighed for Arbejdsløshedsfonden — bevirkede, at Socialdemokratiet mente ikke at kunne gaa med til det Forslag, som den Gang var udarbejdet. Nu er Partiet gaaet med til Paragraffens Bortfald, og den højtærede Finansminister er gaaet med til at stille til Raadighed et Beløb, som har langt større Udsigt til at blive anvendt end det Beløb, der i sin Tid var Tale om.

Man kunde spørge: hvorledes turde Socialdemokratiet efter alt, hvad man fra dette Partis Side havde skrevet og sagt, blive ved med at udsætte Sagens Løsning? Jo, Forholdet var det, at der af Venstres Regering var tilvejebragt en i øvrigt af alle Partier vedtagen Lov, som sikrede de arbejdsløse Understøttelse under ekstraordinær Arbejdsløshed. Dette bevirkede naturligvis, at der ikke udefra øvedes det Pres paa Regeringen, som der ellers vilde have været øvet. Jeg vil dog fremhæve her, at naar Forholdene for de arbejdsløse er saa gode, som de er nu, i hvert Fald hvad Understøttelserne angaar, er det Venstre og dettes Regering sammen med det Parti, som den Gang støttede Venstre, det konservative Folkeparti, som har Æren derfor.

Naar Partiet Venstre ikke har kunnet gaa med til Flertalsindstillingen, ligger det, saaledes som den ærede Ordfører ogsaa udtalte, udelukkende i, at man i Flertalsindstillingen er gaaet bort fra det Princip, som Venstre stadig væk har høvdet, at skal der ydes offentlig Støtte til Arbejders Iværksættelse, maa der ogsaa bringes Ofre fra de nydendes Side. Venstre har derfor foreslaaet, at ved Iværksættelse af kommunale Arbejder, som ikke kan være Nødhjælpsarbejder, maa de, der er beskæftiget ved saadanne Arbejder, for saa vidt der skal være Tale om Ydelse af Tilskud til Anskaffelse af Materialer, afgive indtil 10 pCt. af Arbejdslønnen. Det vil sige, at Kommunerne derved skulde kunne faa det paagældende Arbejde udført indtil 10 pCt. billigere end ellers. Der skulde heri ligge